

El testament d'Amèlia

Narcís Matas i Sabater, "Ciset Barraquer", Les Planes d'Hostoles

1. El cas - tell del Mi - llai - re si lla - dres l'en han pres.
2. No l'han pres per ri - que - sa ni tam - poc p(e)r in - te - rès.
3. Co - bles la'n va a veu - re, co - bles i ca - va - llers;

No l'han pres per ri - que - sa, ni tam - poc p(e)r in - te - rès.
Per u - na lin - da da - ma, fi - lla del rei (prin - cès).
tam-bé hi va la se(u) ma - re, com si res no en sa - bés.

-Filla, la meva filla, quin é(s) el mal que tu tens?
-Mare, la meva mare, bé prou vós ho sabeu.
Metzines me n'heu dades, i a mi morta em voleu.
-Si ara te'n veus morta, combregar et portarem;
quan seràs combregada, testament ne farem.
-Testament que en faré (i) ara, prompte lo sentireu:
tinc set castells dins França que estan en poder meu.
(E)n deixo quatre en els pobres, tres amb un germà meu;
i el vestidet d'Orlando, deixo a la mare de Déu.
I aquí s'acaba el meu testament.